

WILHELM STENHAMMAR
1871–1927

Visor och stämningar
för röst och piano

Songs and Moods
for voice and piano

Opus 26

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikkatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 441-450/Edition nos 441-450
2014
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0--706900-80-3

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Visor och stämningar.

Lieder und Stimmungen.

Vandraren.

Vilhelm Ekelund.

Der Wanderer.

„Lätt hänsorlande.“
„Lieblich rieselnd.“

WILH. STENHAMMAR, OP. 26.

dolce espressivo

6

Här ur mos-si-ga klip-pans famn upp-väl-ler
Hier aus mos-si-ger Fel-sen Schooss ent-spru-delt

Red. * Red. *

12

ren och klar en me-lo-disk käl-las vat-ten,
rein und klar der me-lo-di-schen Quel-le Was-ser,

Red. * Red. *

här ej of - ta be - träd - - des grä - set af män - ni - sko -
 sel - ten beugt sich das Gras hier un - ter dem menscli - chen

Ped. * Ped. *

24

fot. Ald - rig
 Fuss. Nim - mer

Ped. * Ped. *

30

skö - na - re böj - da gre - nar såg jag
 schaut' ich so schön ge - schwung' - ne Zwei - - ge

Ped. * Ped. *

35

sträc - ka bäf - van - de fi - na bå - gar, tyng - - da
 be - bend stre - cken die schlan - ken, fei - nen Bo - - gen,

Ped. * Ped. *

rikt af dag-gi-ga ro - sors väl-lukt - be - ru-san - de
 schwer von tau-i-ger Ro - sen duft - be - rau-schen-der

poco cresc.

mängd. Käl - la, du som
 Last. Quel - le Du, die

dim. *dolce*

va - kan - de mildt min sömn be - skyd - dat tyst och
 wa-chend be - schirm - te mei - nen Schlum - mer, leis' und

dolciss.

lätt hän - sor - lan - de sak - ta silf - ver - vå - - gen,
 lieb - lich rie - seln - de, sanf - te Sil - ber - wel - - le,

dig be - pri - sa - de skal - - dens
 Dich be - sin - get des Sän - - gers

poco cresc. *dim.*

kor - ta me - lo - di - ska sång.
 kur - zes, me - lo - di - sches Lied. (deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

p *più p* *pp*

Nattyzne.

E.A. Karlfeldt.

Die Nachtviole.

Sakta glidande.
Sanft gleitend.

Öf - ver dig, yx - ne, äl - skogsört,
Nacht - vi - o - le, Du Blu - me scheu,

pp

Led.

5

su - sa - de Ve - ne - ris fly - - en - de skört, dag - gen som lopp af den
Dir schwebte nächt - lich Ve - - nus vor - bei, Tau, der ihr traff von dem

**Led.*

9

hvi - ta fo - ten göt dig i ro - ten sin vår - - li - ga vört.
Fuss, dem weis - sen, goss in den Kelch Dir sein Len - - zes - ge - bräu.

Led. **Led.* **Led.*

Dag - gig hon kom af de lån - ga haf, dag - gig af lun - darnas fär - ska saf,
 Tau - ig sie kam vonder wei - ten See, tau - ig von wal - di - ger Ber - ges - höh';

Led. * Led. * Led. * Led. *

gli - dan - de sak - ta i tun - gel - nat - ten nyck - fullt in mot de
 hin durch die Mond - nacht glitt sie schnel - le ne - ckisch zur mur - meln - den

Led. * Led. * Led. * Led. *

spä - da vat - ten, sjönk som en svan ned mel - lan
 Sil - ber - quel - le, sank wie ein Schwan nie - der in

Led. * Led. * Led. * Led. *

kas - - dun och bal - dri - an.
 Schilf - - gras und Bal - dri - an.

Led. * Led. * Led. *

Ve - ne-ris blom - ma, natt - vi-ol, vin - den dör bort som en
 Ve - ne-ris Blu - me, mond - gebannt, Wind wieder Ton ei-ner

30

matt _____ fi - ol, strän - gad med dvärgsnät från gre - nar och än - gar,
 Gei - ge schwand, die mit den zar - te-sten Spinn - web-sai - ten mit

34

strän - gad med strängar af sjun - kan-de sol. Hvit är din kind, och all
 Strah - lendar sin - kenden Son - ne be - spannt. Weiss ist Dein Ant - litz, am

38

da - gen du gömt - blic - ken för so - len och lu - tat och drömt. Vet du, ditt blod som en
 Ta - ge Du säumst, birst Deinen Blick vor der Son - ne und träumst. Selt - sam, wie Jungfrau-en

42

jung - frus är blan - dadt? Vet du, ditt dröm - lif som hen - nes är an - dadt re - nastoch
 blut, ist das Dei - ne, selt - sam wie ih - re sind Dei - ne Träu - me, un - schuldig,

bäst blott som en doft vid en tun - gel - fäst?
 rein, zart wie ein Duft, wie des Mon - des Schein.

49

Ve - neris blom - ma,
 Lie - bes - blu - me,

poco cresc.

dim.

pp

53

nos - se - rot, vin - den far upp, som sof vid din
 Ve - ne - ris kind, auf aus dem Schlum - mer jäh fährt der

cresc.

ppp

6 7 11

65

rit.

doft är frän. Vet du de skä - ra dröm - marnas ö - de?
 Un - schuld ge-raubt. Kennst Dudas Schick - sal zar - te-ster Träu - me?

68

Djupt i din rot går ett hem - ligt flö - de, en jord - brygdskum,
 tief in der Wur - zel quillt's Dir und schäu-met so schwarz und stumm -

71

Ve - ne - ris blom - ma, Sa - ty - ri-um.
 Ve - ne - ris Blu - me, Sa ty - ri-um. (deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

75

Stjärnan.

Bo Bergman.

Der Stern.

Presto agitato.

Jag
Ich

3

sli - ter i da - gar-nas ked - - ja. Jag pu - star på mi-na
schaf - fe im Jo - che der Ta - - ge. Das Feu - er facht mei-ne

p cresc. *f*

6

kol. Jag smäl - - ter och smi - - der, min
Hand. Ich hämm - - re, ich schweis - - se, die

p cresc.

* Återställningstecken för e infört.

**Återställningstecken för e2 infört.

9

smed - ja är het som ett af - - - - - grunds -
 Schmied - de er - glüht wie im Höl - - - - - len - -

f *sempre stacc.* *dim.*

13

hål. _____ Det bru - - - - - sar som
 brand. _____ Wie Feu - - - - - er es

p *cresc.*

16

eld och det stän - - - - - ker som sot _____ från min
 braust, und es sprü - - - - - hen die Fun - - - - - ken vom

più cresc.

dik - - - tar - h rd - - - men of - van g r
 Dich - - - ter - herd. Doch dro - ben die

f *piu f* *p cresc.*

sky - ar - nas värld, och mel - lan sky - ar - na
 Wol - ken zieh'n, und h  - her seh' ich er -

p *cresc.*

bl n - - ker en stj r - - na på sa - j r - - lig - lig
 gl h'n ei - nen Stern so se - - lig ver -

p *piu p* *pp*

færd. _____ Det
 kl rt. _____ Es

cresc.

bru - sar som eld i min hjär - na, det rin - ner som blod i min
 braust mir wie Feu - er im Hir - ne, die blu - ti - gen Trä - nen ich

sempre cresc.

f stacc.

43

tår. Jag hä - - sar dig sa - -
 wein'. Ich win - - ke dem se - -

p cresc.

f

48

li - ga stjär - - na, som ald - -
 li - gen Ster - - ne, der nim - -

p

cresc.

54

rig jag när. _____
 mer doch mein. _____ (deutsch von Johanna Ploekross-Pohly.)

f cresc.

ff

*Återställningstecken för e2 infört.

Jungfru Blond och jungfru Brunett. | Jungfer Blond und Jungfer Brünett.

Bo Bergman.

Vivace.

Jung-fru Blond och jung-fru Bru - nett dan - sa med
 Jung-fer Blond und Jung-fer Brü - nett tan - zen, die

dolce leggiero e staccato

8

finger på kjo - len. Så höst-klar är luf - ten och lätt, lätt, lätt,
 Fin-ger am klei - de. So herbstklar die Luft ist und leicht, leicht, leicht,

16

lätt som de sving-an - de jung-frur-nas kling-an - de gläd - je i so - len.
 leicht, wie der schwingen-den Jung-frau-en klin-gen-de, son - ni - ge Freu - de!

Se på. Nu hö - ja de sig, nu bö - ja de sig, och ö - go - nen
 Schaut hin. Jetzt beu - gen sie sich, jetzt nei - gen sie sich, es la - chen die

31

ly - sa och flä - tor - na slå och kin - den har he - ta fläc - kar -
 Au - gen, es flat - tert das Haar, auf Wan - gen glüh'n heis - se Flek - ken -

38

poco meno
 Men långt öf - ver än - gens gul - na - de vall står rym - den
 Doch weit ü - ber Wie - sen und herb - st - bun - tem Wald steht die Luft so

45

kall, och nak - na stå träd och häc - kar. 0
 kalt, und kahl ste - hen Bäu - me und Hek - ken. 0

Tempo I.

jung-frur, hvi dan-sen I än och sjun-gen och skrat-ten? Det fal - ler en
Jungfern, was tan-zet Ihr noch und sin-get im Wal - de? Dort fällt ja schon

sempre p *poco marc.* *molto p*

61

tranquillamente
 stjär - na i - gen, och snart kom-mer nat - ten. Den kom-mer som tjuf-ven, när
wie - der ein Stern, die Nachtsenkt sich bal - de. Sie kommt wie der Dieb, ganz

pp

68

in-gen ser och in - gen ber. Som en rof-få-gels-svärmslården ner och för-
still und leis', auf niemands Ge - heiss. Sie stürzt nie-der auf Raub-vo-gel - weis' und ver-

cresc.

75

sosten.
 mör-kar vä - gar och vat - ten.
dun-kelt die son - ni - ge Hal - de.

poco f *cresc.* *f e ben tenuto*

* f har ersatt e.

a tempo

rit.

Jung-fru Blond och jung-fru Bru-nett stan-na för-skräm-da i
 Jung-fer Blond und Jung-fer Brü-nett strau-cheln er-schro-cken im

accel. in tempo *mf*

sosten.

dan-sen. Hur hemskt blef all-ting med ett i den si-sta
 Tan-ze, ein Schau-er sie um-weht in dem letz-ten

p *pp*

più mosso

dö-en-de glan-sen. Det hviss-lar i vin-den och
 ster-ben-den Glan-ze. Da flü-ster's im Win-de, da

pp

poco a poco più agitato

smy-ger på tä och skrat-tar i ris och dun-gar.
 schleicht es auf Zeh'n und ra-schelt in Schilf und Blät-tern.

poco a poco cresc. ed accel.

De stae - kars jung - - - frur-na små _____
 Die ar - men Jung - - - fräulein schön _____

f dim. *p*

skälf - va som fo - gel - un - gar.
 ängst - lich wie Vög - lein zit - tern.

sempre agitato

Och hvi - ta i kin - den, med
 Mit schreckbleichen Wan - gen und

cresc. *p*

flä - tor som slå, slå, slå, ru - sa de hem - åt bå - -
 Lo - cken, die weh'n, weh'n, weh'n, pfeilschnell nach Hau - se sie sau - -

cresc.

da. Här u - te är vil - lor och vå - da, men hem - ma är värl - den en
sen. Hier draussen ist Schrecken und Grau - sen, doch da - heim ist die Welt ja, so

spi - sel - vrå och mor den en - da i värl -
traut und schön, und Mut - ter die Einz - ge auf der Er -

poco a poco più tranquillo

den. Hon sit - ter så tyst och tvin - nar och snor och stir - rar
de. Sie sit - zet so still und we - bet und spinnt und facht das

Moderato tranquillo.

fry - san - de in i de ly - san - de glö - den på här - den.
glü - hen - de, fun - ken - sprü - hen - de Feu - er im Her - de.

De göm - ma sitt hjär - ta hos mor och kys - sa den gam - las hän - der.
 Sie ber - gen das Haupt ihr im Schooss - und küs - sen der Al - ten Hän - de.

espress.

Och tim - mar - na rin - na och kvälln blir stor, det rass - lar i
 Die Däm - me - rung wächst und wird rie - sen - gross, es kni - stern die

molto p

bra - sans brän - der. Men u - te som troll på tå det
 Feu - er - brän - de. Doch draus - sen um's Haus auf Zeh'n tut das

pp

mum-lan - de mörk - ret skri - der: Ni kä - ra - ste jung -
 mur-meln - de Dun - kel schlei - chen: Ihr lieb - wer - ten Jung -

poco cresc. *p*

(non forte)

- frur små, jag tar er väl hvad det li - der....
 - fern schön, mein Arm wird doch euch er - rei - chen....
 (deutsch von Johanna Plockross - Pohly.)

cresc.

f *dim.* *p* *dim.* *pp*

Det far ett skepp.

Bo Bergman.

Es fährt ein Schiff.

Allegretto vivace.

Det - far ett skepp på
Es fährt ein Schiff auf

gun - gan - de väg, ack gun - gan - de väg, med tac - kel och tåg och
wo - gen - der See, ach wo - gen - der See, hoch ragt in die Höh' be -

vim - pel i mast, jag kom - mer i - häg att skep - pet he - ter
wim - pelt der Mast, und wohl ich ver - steh', das Schiff, das heisst das

10

Lye - kan. Och sjö - ar - na dun - ka mot
 Glü - cke. Und wild schlägt die See an des

13

skep - pets stam, och ref - lar - na re - sa sin hvi - ta kam, men
 Schif - fes Wand, es dro - het das Riff aus der Wo - gen Brand, doch

16

skep - parn lot - sar sig än - då fram, ty skep - pet he - ter
 nim - mer schei - tert das Schiff am Strand: das Schiff heisst ja das

19

Lye - kan. Och
 Glü - cke. dolce Es

när det kom-mer till grön-skan-de strand,ack grön-skan-de strand, så ser man i-bland en
 streicht vor - ü - ber an U - fern so grün,ach U - fern so grün, und dortkömmt Ihr sehn die

flic-ka vif-ta och vin - ka med hand åt skep-pet som he - ter Lye - kan.
 Maid mit dem Schleier win - ken und weh'n nach dem Schiff; das da heisst das Glü - cke.

cresc.

Det vin - kar i - gen från ma - ster och rår, det
 Von Ma - sten und Ra - hen winkt es zu-rück, es

f

vif - tar och hur-rar, i mär - sen står en lätt - ma - tros, han har
 ju - belt und ruft; aus dem Mast - korb der Brigg ein Ma - tro - se win - ket mit

p

knoll-rikt här, och skep-pet he - ter Lye - kan.
fröh - li-chem Blick, das Schiff das heisst das Glü - cke.

41

dolcissimo Och
Das

pp

45

flic - kan öpp-nar sin ro - sen-de-mund, ack ro - sen-de-mund så röd och så rund, och
Mägd-lein öff-net den ro - si-gen Mund, ach ro - si-gen Mund, so rot und so rund, und

49

sue - kar och ber: tag mig med på stund på skep-pet som he - ter Lye - kan.
seuf - zet und fleht: nehmt mich mit zur Stund im Schif-fe, das heisst das Glü - cke.

cresc.

Men san - na mitt ord, är flic - kan om-bord, så
 Doch mein Wort zum Pfand, holt Ihr sie vom Strand, dann

mf *più f*

poco riten. - - - - *a*
 går det åt bot - ten, san - namittord, ty flic - kor på haf och flic - kor på jord de
 geht auf den Grund Ihr, mein Wort zum Pfand; denn Mä - del zur See und Mä - del zu Land, die

f *p*

tempo
 gö - ra kol på lyc - kan.
 ma - chen ein En - de dem Glü - cke. (deutsch von Johanna Ploekross-Pohly.)

dim. *pp*

När genom rummet fönsterkorsets
skugga ligger-

(Ur „Einsamhetens tankar“.)
Verner von Heidenstam.

Seh' ich im Stübchen das Fensterkreuz
den Schatten breiten-

(Aus „Einsamkeits-Gedanken“.)
Verner von Heidenstam.

Långsamt.
Langsam.

När genom rummet fönsterkor-sets skug-ga lig-ger som skuggan af det stränga
Seh'ich im StübchendasFensterkreuzden Schat-ten brei-ten, demSchattengleichdesstren-gen

p legato

5

kor-set på en graf, är det ej bät-tre dar jag tig-ger; jag mins de
Kreuzes auf dem Grab, dann fleh'ich nicht um bess - re Zei-ten; ich denk' der

espress. *molto p*

10

gåfvor, som jag fick som li-ten pilt, - de många go-da gåfvor lif-vet gaf och jag för-spillt.
Gaben, die als Knabe ich er-hielt, der guten Gaben, die das Le-ben gab - und ich ver-spillt!
(deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

cresc. *f* *dim.* *p più p*

Hvarför till ro så brådt?

(Ur „Ensamhetens tankar“.)

Verner von Heidenstam.

Warum so früh zur Ruh?

(Aus „Einsamkeits-Gedanken“.)

Allegretto un poco mosso.

Hvar - för till ro så brådt,
Wa - rum so früh zur Ruh,

dolce leggiero

6

du som jag vill allt godt? Följ mig en
die mir so teu - er, Du? Sieh' doch die

12

mån - skens - tim - ma! Kyrk - torn och fön - ster glim - ma.
Nacht uns win - ken, Kirch - turm und Fen - ster blin - ken.

Full - må - nen ly - ser klart. _____ Nat - ten är snart för -
 Komm, weil der Mond noch strahlt, _____ bald bleicht sein Glanz so

bi. Stan - na min flic - ka! Snart _____
 hehr. Komm, Du mein Mäd - chen! Bald, _____

dolciss.

ä - ro ej hel - ler vi. _____
 bald sind auch wir nicht mehr. _____
 (deutsch von Johanna Plockross - Pohly.)

pp *m. d.*

Lycklandsresan.

Gustaf Fröding.

Die Glücklandsreise.

Allegro giocoso.

När jag steg i land, där druf-vor-na ly-sa på
 Als ich stieg ans Land, wo die Frau-ben rei-fen an

7

Lyck-lands strand och flic-kor-na my-sa på stran-den i blom-ster och
 Glücks-lands Strand, und Mäd-chen strei-fen am Stran-de in Blu-men und

13

band, go on, tänk-te jag, känn myn-ten i fic-kan, i dag är i
 Band: „go on“, sagt ich mir, „Du hast Geld in den Hän-den, die Welt ge-hört

19

dag, den vack-ra-ste flic-kan om lif-vet och höf-ter-na tag!
 Dir, fass' frisch um die Len-den die Mäid, und ver-such' Dein Plä-sir!"

poco cresc. *mf*

25

Hon gaf mig en titt, jag kom till ett
 Doch sie spot-tet mein, ich ging zu der

p

31

nä-ste, där vin fick fritt, och vin-löf hon fä-ste huld-sa-ligt om
 Zwei-ten, die schenk-te mir Wein, ich durft' sie be-glei-ten, sie kos-te und

37

huf-vu-det mitt. Och i mitt scha-tull med tär-nin-gen lek-te jag
 schmei-chel-te fein. Das Glück mir nicht grollt; mit Wür-feln er-spiel-te ich

p *scherzando*

Lyck-lands gull, mens flic - kan mig smek - te så sa - li - gen ljuf - lig - hets -
 Glück - lands Gold, und zärt - lich und mil - de lieb - kost' mich das Mäg - de - lein

dolce

full.
hold.

Men bön - der - na där i
 Doch die Bäu - er - lein in

mf *p* *mf*

Lyck - land träng - de mig rig - gen för när, och till - hyg - gen sväng - de de bön - der - na,
 Glück - land, die dran - gen voll Wut auf mich ein, die Prü - gel sie schwangen, die e - len - den

p *cresc.*

bön - der - na där. „Hej, le - den är träng, nu näf - ven håll knu - ten, och tal - jan i
 Hunds - bäu - er - lein. „Hej, macht Ihr mir bang? Ich klopf' Euch das Fell aus für die - sen Em -

f *p* *poco*

gång, se opp från kik - ut - en, o - hoj, al - le boys, kom a - long!
 pfang! Gar scharf halt' ich Kick - aus, o hoj, al - le boys, komm a - long!

cresc. *più cresc.* *f*

Och il - sken och full jag slog och jag
 Und schneller als ich's wollt', hatt' drei - e von

sempre f

spän - de tre bön - der i - kull, min kä - re - sta rän - de åt skogs med mitt
 de - nen ich tuch - tig ver - sohlt; der - weil sah ich ren - nen den Schatz mit dem

p

Lyck - lands - gull. Det small och det hven, de fläng - de mig sön - der med
 Glück - lands - gold. Da hieb's auf mich ein, da sah ich's rings lau - ern mit

f *p* *cresc.* *fz* *p*

poco riten.

käp - par och sten, för - ban - na - de bön - der, de slo - go mig halt i ett
 Prü - gel und Stein, ver - fluch - te Bau - ern, sie schlu - gen mir hin - kend ein

cresc. *fz* *p*

Tranquillo.

ben. Så steg jag om - bord, men stödd på en
 Bein. An Bord ich mich sal - viert, ge - stützt auf die

sosten. *sempre p*

kryc - ka och lapp - salv - smord, af Lyck - lands lye - ka och vi - ner och
 Krü - cke und sal - ben - be - schmiert, vom Wein, vom Glück und von Mä - dels ver -

flic - kor för - gjord. Till sorg blir all glans, och halt får en
 hext und ver - fñhrt. So stirbt al - ler Glanz, halb tot muss man

espress.

van - ka om - kring ef - ter dans, ens vin - löfs - ran - ka blir hård som en
wan - ken um - her nach dem Tanz, und Wein - laub - ran - ken, die wer - den zum

125

Tempo I.

hag - torns - krans. Men skål, al - le boys, gör fast al - le tros - sar, och
Dor - nen - kranz. Doch pros't! gu - te Nacht; ich ver - schla - fe die Schlap - pe; dass

131

skål, al - le boys, god natt al - le gos - sar, nu går skep - par Lyck - man till
Ihr hal - tet Wacht! zur Koy - e ich tap - pe, nun sagt Schiffer Glück - mann gut

137

kojs!
Nacht! (deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

En strandvisa.

Gustaf Fröding.

Ein Strandlied.

Andante, un poco mosso (ma tranquillo).

Är det ljuft att sköl-jas un-der sorl och
Ist es schön zu sin-ken in dem Klang-ge-

sus af en klangfull böl-jas gång till dö - dens
braus - ei - ner mächt'gen Wo - ge tief in To - des

hus?
Haus? Är det skönt att drunk-na i en
Ist es schön zu flies-sen mit der

pp *sempre legatissimo*

ppp

poco cresc. *dim.* *pp*

hafs - vägs famn, är för al - la sjunk - na
 Wel - le fort, fin - den al - le Mü - den

djupt i djup en hamn, där för brott och än - ger,
 dort den Frie-dens - ort, wo für Schuld und Reu - e,

cresc. *espress. cresc.*

hvil - ka stor - mat vildt, lju - da sor - gens sän - ger
 die ge - stürmt so wild, klin - gen Trau - er - lie - der,

più cresc. *fz dim. p* *dolce*

so - nan - de och mildt?
still ver - söh - nend, mild?

dolcissimo

Men hvem vå - gar språn - get, fast ens lif är ödt,
Doch wer wagt den Sprung wohl, selbst in höch - ster Not,

pp

fast ens hopp är gån - get från en värld, som dött,
selbst wenn al - les Hof - fen, al - le Welt so tot,

poco meno p

dött, där ö - gat skå - dar, dött, där ö - rat hör,
 tot, was Du magst schau - en, tot, um was Du wirbst,

p *più p*

och fast allt be - bå - dar att du än - då
 und Dir sagt Dein Grau - en, dass Du den - noch

sempre più p

dör?
 stirbst? (deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

poco cresc. *dim.* *pp*

Prins Aladin af Lampan.

Gustaf Bröding.

Prinz Aladin mit der Lampe.

Tempo animato, sempre un poco rubato.

agitato

f

poco riten.

dim. pp

5

*)

Prins A-ladin af Lampan har ingen lam-pa kvar, han tref-var un-der
Prinz A-ladin mit der Lam-pe hat kei-ne Lam-pe mehr, er ta-stet un-term

p

11

mantelndär lam-pan var, han sö-ker ef-ter Rin-gen, men rin-gen finner
Man-tel um - sonst um - her; er su-chet nach dem Rin-ge, ob nichts ihn wieder-

molto p

*) Tempo och föredrag måste ständigt noga följa diktens växlande skiftningar.

*) Tempo und Vortrag müssen sich beständig den wechselnden Stimmungen der Dichtung anpassen.

17

in - gen som in - ga rin - gar har.
 brin - ge - der Ring kommt nim - mer - mehr.

più p *f* *dim.*

21

Prins A - la - din den sto - re har tap - pat sitt för - nuft och
 Prinz A - la - din, der grosse, ihm ist ganz wirr der Sinn, er -

p *poco cresc.*

26

tref - var blindt i luft. Han ma - nar ur det
 tappt wie blind da - hin - Be - schwörend laut er

dim. *più dim.* *pp*

vi - da: „Kom fe - slot-tet mitt med pärlor och ru - bi - ner i sa - len, som
 ru - fet: „Komm' Feenschloss zu mir, dess Wände hell er - strahlen von Gold und Chry-

ski - ner af guld och af hvitt! I an - dar, I gö - ren er plikt och er flit, I
 stal - len, Ru - bin und Sa - phir! Ge - horchet, Ihr Geister, gehorcht den Worten mein, und

fö - ren mig, I fö - ren prin - sessan Bel - bru - du - dur den må - ne - mil - da
 bringt zu Euren Meister Prin - zessin Bel - bru - du - dur, so hold wie Mon - den -

hit!“ schein!“ Så
 So

rag - lar fram-åt ga - tan, där träng - seln är stor, prins
 wan - kettdurchdie Stras - sen mit Pö - bel - ge - leit Prinz.

50

A - - la-din i tra - sor och tra - - si-ga skor:
 A - - la-dinganz bar - fuss, mit zer - lump - - tem Kleid:

54

„Se få-nen, hör på få-nen, den gal - ne skräd-dar-so-nen, ni vet, ni vet han
 „Den Narren! Seht den Narren! den tol - len Schneidersohn, Ihr wisst, er glaubt zu

57

tror han är sul-ta - nens bror!“ - I skrädda-re
 er - ben einst des Sul - tans Tron!“ Ihr Schneider, Ihr!

8
 och tig-ga-re, I kän-nen ic-ke an-den, man gör en vink med han-den och
 Ihr Bett-ler, Ihr! Ihr wisst nichts von dem Gei-ste: man hebt die Hand ganz lei-se und

ff^z ff *p* *più p*

ro - par sak - ta blott: kom slott, kom slott, kom slott!
 flüstert sach - te bloss: kömm Schloss, kömm Schloss, kömm Schloss!

pp *pp*

8
 Han ser åt him-la - ran - den, han spanar ef - ter an - den, han vän - tar på sitt
 Erschaut in die Hö - he, ob er den Geist er - spä - he, er war - tet auf sein

cresc.

slott, då små-ler fol - ket smått: „ditt slott är allt i må - nen, se
 Schloss, da lacht der gan - ze Tross: „Ei seht zum Mond ihn star - ren, den

fz p *poco cresc.* *più cresc.*

få - nen, se få - nen!"
Nar - ren, den Nar - ren!"

p non legato cresc. poco f cresc. f

Ack,
Ach,

dim. p pp

Più mosso, molto agitato.

den som ägt om Lam - - pan, har ald - rig, ald - rig
wer be-sass die Lam - - pe, find't Ru - he nim - mer -

p

ro, och den som bu - rit Rin - - gen, vill
mehr, und der ge - bot dem Rin - - ge, dem

* Fiss2 ändrat från A2.

ald - rig, ald - rig tro, att ic - ke un - der - tin - gen från
 fällt's zu glau - ben schwer dass all' die Wun - der din - ge von

for - dom ä - ro kvar, fast vil - lor - na be -
 einst - mals nun da - hin, ob - gleich er heim - lich

dra - - ga och tvif - vel ho - nom gna - - ga och
 za - - get, der Zwei - fel an ihm na - - get, und

in - ga ting han har. _____
 leer ihm Herz und Sinn. _____

99

f *poco rit.*

102

Poco più moderato.

Ty Lam - - - pan det är ska-parkraft, som
Die Lam - - - pe ist die Schöpferkraft, die

più f *forte e grave*

105

gör till makt en man, och Rin - gen det är tros-kraft, som all - ting
mäch-tig macht den Mann, der Ring, der ist der Glau - be, der al - les

110

Tempo I.

kan.
kann. (deutsch von Johanna Plockross-Pohly.)

dim. *p* *pp*

Wilhelm Stenhammar

Wilhelm Stenhammar (1871–1927) tillhör de stora namnen i svensk musikhistoria – i dag mest känd som tonsättare, under sin korta livstid lika respekterad som pianist och dirigent. Det hör till saken att Stenhammar var verksam när det moderna musiklivet formades, och de främsta namnen under denna epok har aldrig förlorat sin lyskraft. För Stenhammars del illustreras det av de kompositioner som stadigt behållit sin plats som repertoarverk, i första hand hans första pianokonsert (b-moll), *Två sentimentala romanser* för violin och orkester, pianoverket *Sensommarnätter*, solosånger som ”Flickan kom från sin älsklings möte” samt körsångerna ”Sverige” och ”I seralliets have”.

Wilhelm Stenhammar skaffade sig en gedigen och framför allt bred musikalisk skolning: pianostudier vid Richard Anderssons musikskola, orgel för Wilhelm Heintze och August Lagergren, kontrapunkt för Joseph Dente, komposition för Emil Sjögren och Andreas Hallén. Som så många andra svenska musikstudierande vid denna tid, och tidigare, for Stenhammar också utomlands, till Berlin för pianostudier.

Redan under studietiden började Stenhammar framträda som pianist, men också komponera. Som pianist inledde han ett samarbete med violinisten Tor Aulin och dennes stråkkvartett som skulle komma att utveckla kammarmusicerande i Sverige. Deras turnéer runt om i landet är legendariska.

Stenhammar var dirigent för kören Filharmoniska sällskapet i Stockholm 1897–1900. 1902 var han med att grunda det som idag benämns Kungliga Filharmonikerna i Stockholm. Han dirigerade i perioder också vid Kungl. Teatern och var åren 1907–22 konstnärlig ledare för dåvarande Göteborgs orkesterförening. Wilhelm Stenhammar komponerade parallellt med sin verksamhet som pianist och dirigent. Periodvis tog dock de sistnämnda engagemangen över, men som fulltecknad musiker och dirigent behövde han å andra sidan inte komponera på beställning såsom flera av hans tonsättarkolleger tvingades till.

Wilhelm Stenhammar blev invald som ledamot nr 501 i Kungl. Musikaliska akademien den 29 november 1900.

Gunnar Ternhag

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter.

Förlagan är utgiven av Wilhelm Hansen, Musik-Forlag, nr 14757.

På omslaget står: ”Wilhelm Stenhammar / Visor och stämningar / Tio sånger för en röst med piano / Op. 26 / 1. Vandraren / 2. Nattyxne / 3. Stjärnan / 4. Jungfru Blond och jungfru Brunett / 5. Det far ett skepp / 6. När genom rummet fönsterkorsets skugga ligger / 7. Hvarför till ro så brådt? / 8. Lycklandsresan / 9. En strandvisa / 10. Prins Aladin af Lampan / Kjøbenhavn & Leipzig / Wilhelm Hansen, Musik-Forlag / Copyright 1911 by Wilhelm Hansen, Leipzig.

Tillkomstår: Nr 1 1906–08; nr 2, 4, 6-10 1908; nr 3 & 5 1909.

Wilhelm Stenhammar

Wilhelm Stenhammar (1871–1927) is among the great names in Swedish music history – now mostly remembered as a composer, but equally respected as a pianist and conductor during his short life. Part of this is due to the fact that Stenhammar was active during the formation of modern musical life, and the foremost names of this period have never lost their radiance. For Stenhammar's part, this is illustrated by the compositions that have consistently kept their places as repertoire pieces, on the first hand his first piano concerto (B flat minor), *Två sentimentala romanser* ('Two Sentimental Romances') for violin and orchestra, the piano piece *Sensommarnätter* ('Late Summer Nights'), solo songs such as 'Flickan kom ifrån sin älsklings möte' ('The Girl Came from Meeting Her Lover' and the choral songs 'Sverige' ('Sweden') and 'I seralliets have' ('In the Seraglio Garden').

He acquired a musical education that was both sound and extensive: piano studies at Richard Andersson's School of Music, organ for Wilhelm Heintze and August Lagergren, counterpoint for Joseph Dente, composition for Emil Sjögren and Andreas Hallén. Like so many other Swedish music students at the time, and earlier, he also travelled abroad, to Berlin, to study piano.

Stenhammar started performing as a pianist during his studies, and also began composing. As a pianist, he began collaborating with the violinist Tor Aulin and his string quartet, which would come to develop chamber music in Sweden. Their tours around the country are legendary.

He was a conductor for the Stockholm Philharmonic Society choir from 1897 to 1900. In 1902, he was among the founders of what is now known as the Royal Stockholm Philharmonic Orchestra in Stockholm. He also conducted at the Royal Opera and was artistic director of what was then the Gothenburg Orchestra Association from 1907 to 1922. In tandem with his career as a pianist and conductor, Stenhammar was a composer. However, the former activities would periodically eclipse his other work, but as a fully-fledged musician and conductor, he was not forced to compose on commission, as many of his colleagues were.

On November 29, 1900 Wilhelm Stenhammar was elected to the Royal Academy of Music as member no. 501.

Gunnar Ternhag

Trans. Martin Thomson

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes.

Originally published by Wilhelm Hansen, Musik-Forlag, No. 14757.

Text on the front page: "Wilhelm Stenhammar / Visor och stämningar / Tio sånger för en röst med piano / Op. 26 / 1. Vandraren / 2. Nattynne / 3. Stjärnan / 4. Jungfru Blond och jungfru Brunett / 5. Det far ett skepp / 6. När genom rummet fönsterkorsets skugga ligger / 7. Hvarför till ro så brådt? / 8. Lycklandsresan / 9. En strandvisa / 10. Prins Aladin af Lampan / Kjøbenhavn & Leipzig / Wilhelm Hansen, Musik-Forlag / Copyright 1911 by Wilhelm Hansen, Leipzig.

Year of composition: No. 1 1906–08, nos 2, 4, 6-10 1908, nos 3 & 5 1909.